

AmCham Moldova
fighting for your business

Către: Dumitru ALAIBA
Viceprim-ministru, Ministrul Dezvoltării Economice și Digitalizării

Alexei GHERȚESCU
Președintele Consiliului Concurenței

Copie: Ion LUPAN
Șeful Secretariatului Consiliului Economic pe lângă Prim-ministru

Nr. 36 din 31 martie 2023

Ref.: Opinia preliminară a Asociației Patronale „Camera de Comerț Americană din Moldova” și Asociației Investitorilor Străini asupra proiectului de lege pentru modificarea Legii concurenței

Stimate domnule Viceprim-ministru,
Stimate domnule Președinte,

Vă salutăm din numele Asociației Patronale „Camera de Comerț Americană din Moldova” („AmCham”) și Asociației Investitorilor Străini („FIA”).

Prin prezenta scrisoare, aducem la cunoștința dumneavoastră **opinia preliminară** a asociațiilor asupra proiectului de lege pentru modificarea Legii concurenței¹.

Se înțelege că modificările au drept scop transpunerea Directivei (UE) 2019/1 a Parlamentului European și a Consiliului din 11 decembrie 2018 privind oferirea de mijloace autorităților de concurență din statele membre astfel încât să fie mai eficace în aplicarea legii și privind garantarea funcționării corespunzătoare a pieței interne.

Chiar dacă mai multe propuneri din proiectul de lege se regăsesc în Directiva (UE) 2019/1, transpunerea acestora în legislația Republicii Moldova o considerăm prematură, în special a prevederilor referitoare la:

- (i) majorarea nivelurilor de bază a amenzilor pentru încălcările normelor de procedură (maxim 1%) și a normelor materiale (maxim 10%) ale Legii concurenței;
- (ii) calcularea nivelului de bază a amenzilor și a penalităților cu titlu cominatoriu din cifra de afaceri mondială totală a întreprinderilor implicate;
- (iii) posibilitatea atragerii la răspundere a societăților-mamă pentru faptele comise de filialele lor;
- (iv) posibilitatea atragerii la răspundere a persoanelor care au preluat controlul asupra întreprinderilor, pentru faptele comise de persoanele de la care acest control a fost preluat;
- (v) micșorarea pragului legal al prezumției dominantei de la 50% la 40%, chiar dacă acest lucru nu este cerut de Directiva (UE) 2019/1.

¹ <https://particip.gov.md/ro/document/stages/aviz-privind-consultarea-publica-a-proiectului-hotararii-guvernului-cu-privire-la-aprobarea-proiectului-de-lege-pentru-modificarea-unor-acte-normative-legea-concurenței-numar-unic-206mdedcc2023/10236>

AmCham Moldova
fighting for your business

De asemenea, semnalăm asupra termenului restrâns acordat pentru consultarea proiectului de lege cu mediul de afaceri, fapt care nu ne poate decât îngrijora. Solicităm respectuos întreprinderea măsurilor necesare pentru desfășurarea unor consultări publice suplimentare potrivite cu toate părțile interesate.

Propunerile asociațiilor pe marginea proiectului de lege pentru modificarea legii concurenței sunt expuse în **anexa** la prezenta scrisoare.

Rămânem la dispoziția dumneavoastră pentru orice întrebări sau clarificări.

Cu respect,

Mila Malairău

Director executiv

A.P. „Camera de Comerț Americană din Moldova”

Ana Groza

Director executiv

Asociația Investitorilor Străini

Obiecțiile preliminare ale AmCham și FIA asupra proiectului de lege pentru modificarea Legii concurenței

Nr.	Prevedere din proiect	Comentariu	Propunere
1.	<p>Articolul 3 se completează cu alineatele (6), (7), și (8) cu următorul cuprins: [...] (8) În cazul în care prezenta lege nu stabilește un anumit termen, procedurile de examinare a cazurilor de încălcare a legislației concurențiale se desfășoară de către Consiliul Concurenței într-un interval de timp rezonabil.”</p>	<p>Codul Administrativ prevede termene concrete pentru desfășurarea procedurii administrative.</p> <p>Conform art. 60 Cod administrativ, termenul general de desfășurare a unei proceduri administrative este de 30 de zile care, în mod excepțional, în cazuri de complexitate deosebită, poate fi prelungit, dar în orice caz nu va depăși 90 zile.</p> <p>Deși înțelegem că investigațiile concurențiale sunt complexe, totuși întreprinderile nu se pot afla sub investigații continue care durează 2-3 ani, aflându-se în incertitudine. Aceasta afectează activitatea întreprinderii. Considerăm necesar instituirea unor termene de referință maxime în cadrul cărora investigația să fie finalizată, precum 3 ani.</p>	<p>Se propune expunerea alineatul în următoarea redacție: „(8) În cazul în care prezenta lege nu stabilește un anumit termen, procedurile de examinare a cazurilor de încălcare a legislației concurențiale se desfășoară de către Consiliul Concurenței într-un interval de timp rezonabil, dar care în orice caz nu va depăși 3 ani de la adoptarea Dispoziției de inițiere a investigației.”</p>
2.	<p>Articolele 4, 5, 6, 7, 8 și 9 vor avea următorul cuprins: Articolul 4. Noțiuni principale În sensul prezentei legi, noțiunile utilizate specifice domeniului concurenței semnifică următoarele: [...]</p> <p><i>cifra mondială totală de afaceri</i> – valoare totală a vânzărilor de produse realizată de o întreprindere în cursul perioadei de gestiune, inclusiv la nivel mondial. Cifra mondială totală de afaceri este asimilată: a) cu suma veniturilor aferente dobânzilor și suma veniturilor neaferente dobânzilor, venituri din comisioane și profitul net din</p>	<p>Schimbarea bazei de calcul pentru sancțiunile aplicabile încălcărilor Legii concurenței de la cifra totală de afaceri la cifra mondială totală de afaceri va crea riscul majorării îndatorării întreprinderilor, în special celor care controlează sau sunt controlate de alte persoane.</p> <p>Astfel, există riscul ca în cazul încălcărilor comise de întreprinderea din partea unui grup, drept bază de calcul a sancțiunii să fie luată cifra mondială totală de afaceri a întregului grup, chiar dacă la încălcare nu au participat toate întreprinderile din grup.</p> <p>Acest lucru va duce la majorarea sumei care va fi încasată de la întreprinderea care desfășoară activitate pe teritoriul Republicii Moldova. Altfel spus, chiar dacă</p>	<p>Solicităm excluderea prevederii.</p>

	<p>operațiuni financiare – pentru bănci, instituțiile care acordă împrumuturi;</p> <p>b) cu valoarea totală a primelor brute subscrise, inclusiv de reasigurare – pentru societățile de asigurări;</p> <p>c) cu venituri obținute din Republica Moldova – în cazurile în care, din motive obiective, nu este posibilă determinarea cifrei mondiale totale de afaceri</p>	<p>la bază va sta cifra de afaceri mondială a întregului grup, urmărirea sancțiunii se va face prioritar din activele întreprinderii de pe teritoriul Republicii Moldova.</p> <p>O asemenea situație va bloca activitatea întreprinderilor, va periclita capacitatea acestora de plată a datoriilor lor curente (inclusiv pentru salariați, furnizori, finanțatori, consumatori). Cât privește investitorii străini, aceștia vor fi descurajați de a investi în continuare în economia Moldovei sau de a intra pe piețele locale.</p>	
3.	<p>Articolele 4, 5, 6, 7, 8 și 9 vor avea următorul cuprins:</p> <p>Articolul 4. Noțiuni principale</p> <p>În sensul prezentei legi, noțiunile utilizate specifice domeniului concurenței semnifică următoarele: [...]</p> <p><i>successor legal</i> – persoana care preia drepturile și obligațiile unei alte întreprinderi, în urma achiziției acțiunilor sau părților sociale ale acesteia sau alte forme de preluare/continuare a activității;</p> <p><i>successor economic</i> - persoana care va fi trasă la răspundere pentru o încălcare comisă în trecut de o altă persoană, deoarece a continuat activitatea economică a făptuitorului sau a preluat activele și există o continuitate economică între aceste două persoane.</p>	<p>În Directivă definițiile <i>successor legal și successor economic</i> nu se regăsesc.</p> <p>Legislația Republicii Moldova de asemenea nu conține definiții de succesiune legală sau economică pentru formele de preluare a controlului prevăzute de art. 20 alin. (2) din Legea concurenței.</p> <p>Conform art. 20 alin. (2) din legea concurenței, modificarea de durată a controlului rezultă în urma:</p> <p>a) fuzionării a două sau mai multor întreprinderi independente anterior ori mai multor părți ale unor întreprinderi independente anterior; sau</p> <p>b) preluării de către una sau mai multe persoane care controlează deja cel puțin o întreprindere ori de către una sau mai multe întreprinderi, fie prin achiziționarea de valori mobiliare (părți sociale) sau active, fie prin contract ori prin alte mijloace, a controlului direct sau indirect asupra uneia ori mai multor întreprinderi sau părți ale acestora, inclusiv prin crearea unei societăți în comun care</p>	<p>Se propune de reformulat definiția de successor legal și successor economic, precum și norma care prevede răspunderea acestora (art. 72²), astfel încât răspunderea pentru continuarea activității să survină doar în cazuri excepționale.</p> <p>Conform practicii judiciare a CJUE, răspunderea succesorilor apare în cazuri excepționale în următoarele circumstanțe:</p> <p>(a) când întreprinderea care a comis fapta nu mai există la data adoptării deciziei de sancționare (<i>Cazul T-6/89 Enichem Anic v Comisia, para. 237</i>)</p> <p>(b) când întreprinderea care a comis fapta există la data adoptării deciziei de sancționare însă (i) activitatea economică anticoncurențială a fost transferată unei noi întreprinderi care aparține aceluiași grup (<i>Cazul C-</i></p>

		<p>îndeplinește în mod durabil toate funcțiile unei entități economice autonome.</p> <p>Art. 205 din Codul civil prevede succesiunea de drept în cazul reorganizării persoanelor juridice, și determină cine este succesorul în caz de reorganizare prin absorbție, divizare, separare și transformare a persoanelor juridice. Aceste forme de reorganizare însă sunt mult mai înguste decât formele de preluare a controlului indicate în art. 20 din Legea concurenței.</p> <p>Definițiile date de proiect pentru „succesorul legal” și „succesorul economic” creează incertitudini cu privire la subiectul de drept succedat - în special la modificarea de durată a controlului în cazul prevăzut de art. 20 alin. (2) lit. b) din Legea concurenței – acesta este persoana care transmite controlul sau întreprinderea țintă asupra căreia controlul este preluat.</p> <p>De asemenea, nu este clar cum succesiunea legală sau economică se va aplica în cazul preluării controlului prin achiziționarea de active.</p> <p>Este adevărat că atât Directiva 2019/1, cât și jurisprudența ECJ, recunoaște dreptul autorităților de concurență de a atrage la răspundere pentru încălcările normelor concurențiale a altor subiecți decât făptuitorul în cazul continuării activității economice. Această răspundere apare doar în cazuri excepționale, fapt care nu este specificat în proiect.</p>	<p><i>511/11 Versalis SpA v Comisia, para. 52), sau (ii) activitatea economică anticoncurențială a fost transferată unui operator nou în baza altor condiții decât condiții normale de piață cu intenția de a eluda răspunderea conform normelor concurențiale (Cazul T-9/99 HFB v Comisia, para. 107).</i></p> <p>Aceste circumstanțe urmează a fi dezvoltate și incluse în Legea concurenței.</p> <p>Totodată, considerăm necesară stabilirea unui termen tranzitoriu îndelungat pentru intrarea în vigoare a acestor prevederi.</p>
4.	<p>Articolele 4, 5, 6, 7, 8 și 9 vor avea următorul cuprins: Articolul 4. Noțiuni principale</p>	<p>Conceptul de unitate economică unică este cunoscut atât Directivei 2019/1, cât și practicii juridice a CJUE.</p> <p>Totuși introducerea acestui concept în Legea concurenței din Republica Moldova o considerăm</p>	<p>Solicităm excluderea prevederii sau stabilirea unui termen tranzitoriu pentru intrarea în vigoare a prevederilor.</p>

	<p>În sensul prezentei legi, noțiunile utilizate specifice domeniului concurenței semnifică următoarele: [...]</p> <p><i>unitate economică unică</i> – situația în care o societate-mamă și filialele acesteia, deși are o personalitate juridică separată, acea filială nu decide independent asupra propriei conduite pe piață, dar îndeplinește, sub toate aspectele materiale, instrucțiunile date de compania-mamă și, prin urmare, formează o singură întreprindere, astfel încât comportamentul anticoncurențial al filialei poate fi imputat și societății-mamă.</p>	<p>prematură ținând cont de mediul concurențial și capacitatea instituțională insuficientă a Consiliului Concurenței pentru asigurarea aplicării și interpretării corecte a normelor concurențiale.</p>	
5.	<p>Articolul 9. Acordurile de importanță minoră interzise [...]</p> <p>(2) în ceea ce privește acordurile dintre neconcurenți, astfel cum sunt definite la art. 8 alin. (1), restricțiile care, în mod direct sau indirect, izolat ori în combinație cu alți factori aflați sub controlul părților au ca obiect:</p> <p>a) restrângerea capacității cumpărătorului de a-și stabili prețul de vânzare, fără a aduce atingere posibilității furnizorului de a impune un preț de vânzare maxim sau de a recomanda un preț de vânzare, cu condiția ca acestea din urmă să nu fie echivalente cu un preț de vânzare fix ori minim stabilit în urma presiunilor exercitate de una dintre părți sau a măsurilor de stimulare practicate de aceasta:</p> <p>- restrângeri teritoriale sau privind clienții cărora cumpărătorul le poate vinde bunurile</p>	<p>Fraza „- restrângeri teritoriale sau privind clienții cărora cumpărătorul le poate vinde bunurile ori serviciile care fac obiectul contractului, cu excepția cazului în care este vorba de una dintre următoarele restricții care nu sunt grave;” trebuie să devină litera b) și să încheie cu două puncte, deoarece următoarele linii sunt exemple de restricții respective care nu sunt grave.</p> <p>A se vedea pct. 11 alin. (2) din comunicarea Comisiei – Comunicare privind acordurile de importanță minoră care nu restrâng în mod semnificativ concurența în sensul articolului 101 alineatul (1) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (Comunicarea de minimis¹).</p>	<p>Prima liniuță după litera a) trebuie să devină litera b), care să se încheie cu două puncte.</p>

¹ [EUR-Lex - 52014XC0830\(01\) - EN - EUR-Lex \(europa.eu\)](https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/?uri=CELEX:52014XC0830(01))

<p>ori serviciile care fac obiectul contractului, cu excepția cazului în care este vorba de una dintre următoarele restricții care nu sunt grave;</p> <ul style="list-style-type: none">- restrângerea vânzărilor active către teritoriul exclusiv sau către o clientelă exclusivă rezervate furnizorului ori cedate de furnizor unui alt cumpărător, atunci când o asemenea restricție nu limitează vânzările efectuate de clienții cumpărătorului;- restrângerea vânzărilor către utilizatorii finali realizate de un cumpărător care acționează pe piață în calitate de comerciant cu ridicata;- restrângerea vânzărilor către distribuitori neautorizați realizate de membrii unui sistem de distribuție selectivă. <p>b) împărțirea piețelor sau a clienților;</p> <p>c) restrângerea vânzărilor active sau a vânzărilor pasive către utilizatori finali realizate de membrii unui sistem de distribuție selectivă care acționează pe piață în calitate de vânzători cu amănuntul, fără a aduce atingere posibilității de a interzice unui membru al sistemului să își desfășoare activitățile dintr-un sediu secundar neautorizat;</p> <p>d) restrângerea livrărilor încrucișate între distribuitori în cadrul unui sistem de distribuție selectivă, inclusiv între distribuitori care acționează la diferite niveluri ale comerțului;</p> <p>e) restricția convenită între un furnizor de componente și un cumpărător care încorporează aceste componente, care limitează posibilitatea furnizorului de a</p>		
--	--	--

	vinde aceste componente ca piese separate utilizatorilor finali, unor reparatori sau altor prestatori de servicii care nu au fost desemnați de cumpărător pentru repararea ori întreținerea bunurilor sale.		
6.	<p>Articolul 10: la alineatul (4) cifrele „50” se substituie cu cifrele „40”.</p>	<p>Nu susținem modificarea art. 10 alin. (4) prin care se propune coborârea de la 50% la 40% a pragului la care are loc inversarea sarcinii probei existenței poziției dominante.</p> <p>Conform instrucțiunilor Comisiei Europene², o poziție dominantă se stabilește prin referință la mai multe criterii. O cotă de piață înaltă de una singură nu este suficientă pentru a stabili posesia de poziție dominantă.</p> <p>În practica decizională a Comisiei, îngrijorările legate de dominanța unică în mod normal apar în cazul întreprinderilor cu cote de piață de peste 40%, deși Comisia poate în unele cazuri avea îngrijorări cu privire la dominație chiar și în cazul unor cote de piață inferioare.</p> <p>Conform jurisprudenței consacrate a Curții de Justiție a UE, cote de piață foarte înalte — mai mari de 50% — sunt în sine, cu excepția unor circumstanțe excepționale, dovezi ale existenței unei poziții dominante.</p> <p>Astfel, în cazul AZCO Chemie BV împotriva Comisiei Europene din 3 iulie 1991³, Curtea de Justiție a UE a constatat că, cu excepția unor situații excepționale,</p>	Solicităm excluderea prevederii.

² [https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/?uri=celex%3A52002XC0711\(02\)](https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/?uri=celex%3A52002XC0711(02)), pct. 75.

³ [EUR-Lex - 61986CJ0062 - EN - EUR-Lex \(europa.eu\)](https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/?uri=celex%3A61986CJ0062)

cotele de piață foarte mari constituie prin sine însăși dovada existenței unei poziții dominante. Acesta este cazul în care există o cotă de piață de 50% (pct. 60 din Hotărârea AZCO).

Prin urmare, în conformitate cu practica și jurisprudența comunitară, întreprinderile care au o cotă de piață care atinge pragul actual de 50% se prezumă a fi dominante, până la proba contrară. În acest caz, sarcina probei privind lipsa poziției dominante revine întreprinderii prezumate a fi dominante. În cazul în care cota de piață este sub 50%, sarcina probei că întreprinderea deține poziție dominantă revine autorității de concurență, prin referință nu doar la mărimea cotei de piață, dar și alte criterii relevante (fluctuația cotei, puterea de contracarare a cumpărătorilor, deținerea de către concurenți a capacității necesare pentru a face față creșterii cererii în cazul majorării prețului de către întreprinderea prezumată a fi dominantă, controlul infrastructurii greu de duplicat, superioritatea tehnologică, etc.).

Directiva 2019/1 nu stabilește careva condiții cu privire la mărimea cotei de piață care generează prezumția legală a poziției dominante. Conceptul de prezumție legală reprezintă o creație a practicii judiciare europene de aplicare a normelor concurențiale.

Punerea în sarcina întreprinderilor a obligației de a proba lipsa poziției dominante în cazul deținerii unor cote de piață de 40% și mai mult este inechitabilă și va spori incertitudinea pentru întreprinderile mari, în special pe piețe unde accesul la informația statistică și economică din piață este limitat sau informația publicată nu poate fi considerată veridică, deoarece se

		bazează pe raportările neverificate ale întreprinderilor din piață și/sau metodologii de calcul necorespunzătoare sau neuniforme.	
7.	<p>Articolul 11: alineatele (1), (2) și (5) vor avea următorul cuprins: „(1) Este interzisă folosirea în mod abuziv de către una sau mai multe întreprinderi a unei poziții dominante deținute pe piața relevantă. Aceste practici abuzive pot consta, în special, în:</p> <ul style="list-style-type: none"> a) impunerea, direct sau indirect, a prețurilor de vânzare sau de cumpărare sau a altor condiții de tranzacționare inechitabile; b) limitarea producției, comercializării sau dezvoltării tehnice în dezavantajul consumatorilor; c) aplicarea în raporturile cu partenerii comerciali a unor condiții inegale la prestații echivalente, creând astfel acestora un dezavantaj concurențial; d) condiționarea încheierii contractelor de acceptarea de către parteneri a unor prestații suplimentare care, prin natura lor sau în conformitate cu uzanțele comerciale, nu au legătură cu obiectul acestor contracte; e) practicarea unui preț excesiv sau unui preț de ruinare în scopul înlăturării concurenților; 	<p>În versiunea curentă a art. 11 alin. (1) din Legea concurenței, este interzisă folosirea unei poziții dominante pe piața relevantă <i>în măsura în care aceasta poate afecta concurența sau leza interesele colective ale consumatorilor finali.</i></p> <p>În lipsa unei definiții legale a abuzului de poziție dominantă, excluderea acestui criteriu de calificare care pune accent pe efectul real sau potențial al comportamentului unilateral anticoncurențial, va spori incertitudinea cu privire la limitele libertății contractuale a întreprinderii cu poziție dominantă. De asemenea, înlăturarea acestui criteriu poate duce la pierderea delimitării între comportamentele abuzive, sancționabile conform Codului civil, și cele sancționabile de Legea concurenței. În acest sens, înlăturarea criteriului „efectului” asupra concurenței și consumatorilor va spori riscul aplicării formale a normelor concurențiale, cu calificarea drept abuz de poziție dominantă a actelor care nu afectează real sau potențial concurența.</p> <p>Dorim să subliniem că schimbarea abordării formaliste de analizare a cazurilor de abuz de poziție dominantă, în abordare economică bazată pe efectele reale sau potențiale asupra concurenței pe care le poate avea un asemenea comportament, este în acord cu politica promovată de Comisie, după cum este reflectat și în Orientările privind prioritățile Comisiei în aplicarea art. 82 (102) din Tratat.</p>	Solicităm excluderea prevederii.

	<p>f) refuzul neîntemeiat de a contracta cu anumiți furnizori sau de a face livrări către anumiți beneficiari;</p> <p>g) ruperea unei relații contractuale stabilite anterior pe piața relevantă pentru singurul motiv că partenerul refuză să se supună unor condiții comerciale nejustificate.</p>	<p>Conform art. 5 din Orientări, în aplicarea articolului 82 (102) la practicile de excludere ale întreprinderilor dominante, Comisia se va concentra asupra acelor tipuri de practici care sunt cele mai prejudiciabile pentru consumatori. Consumatorii beneficiază de pe urma concurenței prin prețuri mai scăzute, o calitate mai bună și o alegere mai largă în materie de prețuri și servicii noi sau îmbunătățite. Prin urmare, Comisia își va orienta acțiunea pentru a se asigura că piețele funcționează în mod corespunzător și consumatorii beneficiază de pe urma eficienței și productivității care rezultă din concurența efectivă între întreprinderi.</p> <p>Conform art. 6 din Orientări, în activitatea sa de aplicare a normelor de concurență la practicile de excludere, Comisia pune accentul pe protejarea procesului concurențial pe piața internă și pe asigurarea faptului că întreprinderile care dețin o poziție dominantă nu își exclud concurenții prin alte mijloace decât concurența pe baza meritelor produselor sau serviciilor furnizate. În acțiunea sa, Comisia este conștientă că este important să fie protejată concurența efectivă și nu doar concurenții. Aceasta poate însemna și că acei concurenți care au oferte mai puțin interesante din punctul de vedere al prețului, calității și inovării vor ieși de pe piață.</p>	
8.	<p>Articolul 22: [...]</p> <p>(2) Prin punerea în aplicare a operațiunii de concentrare economică se înțelege, după caz, încheierea acordului, anunțarea ofertei publice sau preluarea pachetului de control.</p>	<p>Conform legislației comunitare, încheierea acordului, anunțarea ofertei publice sau preluarea pachetului de control nu reprezintă punerea în aplicare a concentrării economice.</p> <p>Considerentul (34) din Preambulul Regulamentului (CE) nr. 139/2004 stabilește că <i>pentru asigurarea unui control efectiv, întreprinderile ar trebui să aibă obligația de a notifica în prealabil concentrările cu</i></p>	<p>Se propune de a revizui acest punct în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 139/2004 al Consiliului din 20 ianuarie 2004 privind controlul concentrărilor economice între întreprinderi sau de a face referință că această noțiune se definește în Regulamentul privind concentrările</p>

*dimensiune comunitară **imediat după încheierea acordului, anunțarea ofertei publice sau achiziționarea pachetului de control.** Ar trebui să fie posibil ca notificarea să se efectueze și în cazurile în care întreprinderile implicate conving Comisia de intenția lor de a încheia un acord privind o concentrare propusă și demonstrează Comisiei că planul lor pentru concentrarea propusă este suficient de concret, de exemplu, **pe baza unui acord de principiu, a unui memorandum de înțelegere sau a unei scrisori de intenție semnate de toate întreprinderile implicate, sau, în cazul unei oferte publice, dacă și-au anunțat în mod public intenția de a face o astfel de ofertă,** cu condiția ca acordul sau oferta să ducă la realizarea unei concentrări cu dimensiune comunitară. Punerea în aplicare a concentrărilor ar trebui suspendată până la adoptarea unei decizii finale de către Comisie. Totuși, dacă este cazul, ar trebui să fie posibilă acordarea unei derogări de la această suspendare la cererea întreprinderilor implicate. Atunci când decide dacă să acorde sau nu o derogare, Comisia ar trebui să ia în considerare toți factorii relevanți, cum ar fi natura și gravitatea daunelor suferite de întreprinderile implicate sau de terțele părți și amenințarea ridicată de concentrare asupra concurenței. Pentru asigurarea certitudinii juridice, validitatea operațiunilor ar trebui totuși protejată atât cât este necesar.*

Totodată, art. 4 alin. (1) din același Regulament stabilește că *concentrările care au dimensiune comunitară definite în regulamentul trebuie notificate Comisiei **înainte de punerea în aplicare și după încheierea acordului, anunțarea ofertei publice sau după preluarea pachetului de control.***

economice, aprobat de Plenul Consiliului Concurenței.

		De fapt, operațiunile de punere în aplicare a concentrării economice sunt exemplificate la pct. 137 din Regulamentul privind concentrările economice, aprobat prin hotărârea Plenului Consiliului Concurenței nr. 17 din 30.08.2013, în conformitate cu normele comunitare.	
9.	<p>Articolul 27 va avea următorul cuprins:</p> <p>“Articolul 27. Taxa de examinare a notificării privind concentrarea economică [...] (2) Taxa de examinare a notificării privind concentrarea economică se stabilește în mărime de 0,1% din cifra totală de afaceri realizată cumulată pe teritoriul Republicii Moldova de către întreprinderile implicate în concentrarea economică. Taxa de examinare se calculează pe baza cifrei totale de afaceri realizate în anul anterior notificării operațiunii de concentrare economică și nu poate depăși 150 000 lei.</p>	<p>Autorii indică precum că majorarea plafonului se explică prin necesitatea adaptării acestuia la evoluția PIB și a inflației din perioada de după aprobarea redacției actuale a legii. Majorarea ar afecta 87% din notificatorii concentrărilor economice, iar odată cu dublarea pragurilor cifrei de afaceri – 67%, % raportată la numărul celor ce au depus notificări în ultimii 5 ani.</p> <p>Autorii mai informează că dublarea va majora veniturile Consiliului Concurenței aferente examinării concentrărilor economice cu aproximativ 40% - mărime inferioară ritmului de creștere a costurilor salariale și materiale corespunzătoare.</p> <p>Considerăm că argumentarea dublării mărimii maxime a taxei nu este corespunzător justificată și, ținând cont că această examinare este în fond un serviciu public - modul de formare a prețurilor pentru astfel de servicii de eliberare a actelor permissive ar trebui să aibă la bază anumite cerințe (a se vedea art. 4 a Legii nr. 160/2011, Legea nr. 234/2021 (art. 24).</p>	Solicităm excluderea prevederii.
10.	<p>Legea se completează cu articolele 32¹ și 32², care vor avea următorul cuprins:</p> <p>„Articolul 32¹. Drepturile Consiliului Concurenței și ale angajaților Consiliului Concurenței</p>	<p>Se propune excluderea din textul literei a referinței la conținutul informațiilor transmise prin rețele de comunicații electronice, precum și stabilirea unor garanții împotriva abuzurilor în cazul accesului la date despre trafic.</p>	<p>Se propune excluderea din textul literei a referinței la conținutul informațiilor transmise prin rețele de comunicații electronice, precum și stabilirea unor garanții împotriva abuzurilor în cazul accesului la date despre trafic, cum ar fi autorizarea prealabilă din partea</p>

<p>(1) În exercitarea atribuțiilor, Consiliul Concurenței și angajații Consiliului Concurenței, au următoarele drepturi: [...]</p> <p>f) să obțină, de la furnizorii rețelei și/sau serviciilor de comunicații electronice, informații despre abonații și consumatorii înregistrați ai serviciilor de comunicații electronice ai serviciilor de comunicații electronice, date de trafic aferente și conținutul informațiilor transmise prin rețele de comunicații electronice.</p>	<p>În primul rând, furnizorii rețelei și/sau serviciilor de comunicații electronice nu au acces la conținutul comunicărilor efectuate prin rețelele lor, decât dacă sunt parte a acestor comunicări. Conform art. 72 din Legea comunicațiilor electronice: (2) <i>Se interzice ascultarea, înregistrarea, stocarea sau alt tip de interceptare sau supraveghere a comunicărilor și a datelor de transfer aferente de către alte persoane decât utilizatorul final (utilizatori care participă la comunicare) fără acordul utilizatorului în cauză, cu excepția cazurilor în care acest lucru este permis în temeiul art. 81.</i></p> <p>În ceea ce privește accesul la datele de trafic, oferirea unor asemenea date ridică probleme cu privire la respectarea și ocrotirea vieții private și asigurarea secretului convorbirilor telefonice, garantate de CEDO și Constituție.</p> <p>Hotărârea Curții de Justiție a UE din 08.04.2014 în cauzele conexe Digital Rights Ireland Ltd (C-293/12) și Kärntner Landesregierung (C-594/1) (par. 26-27) statuează că datele solicitate permit stabilirea persoanei cu care a comunicat un abonat și prin ce mijloace, precum și stabilirea duratei comunicației și a locului de unde a fost inițiată aceasta. În plus, cu ajutorul datelor în cauză se poate cunoaște frecvența comunicațiilor abonatului cu anumite persoane într-o perioadă determinată. <u>Considerate în ansamblu, datele respective pot permite deducerea unor concluzii foarte precise privind viața privată a persoanelor ale căror date au fost păstrate, precum obiceiurile din viața cotidiană, locurile de ședere permanente sau temporare, deplasările zilnice sau alte deplasări, activitățile desfășurate, relațiile sociale</u></p>	<p> judecătorului în condiții similare cu cele stabilite la art. 57 din Legea concurenței.</p>
--	---	--

		<p><u>ale acestor persoane și mediile sociale frecventate de ele.</u></p> <p>Potrivit acestei Hotărâri (par. 61-62), legea ar trebui să prevadă în mod expres că accesul autorităților naționale competente și utilizarea ulterioară a datelor în cauză trebuie să fie restricționate în mod strict la scopul prevenirii și al detectării infracțiunilor delimitate precis sau al desfășurării urmăririi penale aferente acestora, în conformitate cu cerințele de necesitate și proporționalitate. <u>Accesul autorităților naționale competente la datele păstrate trebuie condiționat de un control prealabil efectuat de o instanță, prin a cărei decizie se urmărește limitarea accesului la date și a utilizării lor la ceea ce este strict necesar în vederea atingerii obiectivului urmărit și care este adoptată în urma unei cereri motivate a acestor autorități formulate în cadrul procedurilor de investigare a încălcării.</u></p> <p>În mod analogic, se propune ca accesul la datele despre trafic să fie supus unei autorizări prealabile din partea judecătorului în condiții similare cu cele stabilite la art. 57 din Legea concurenței.</p>	
11.	<p>Articolele 47 și 48 vor avea următorul cuprins:</p> <p>„Articolul 47. Modul de contestare a actelor administrative ale Consiliului Concurenței</p> <p>(1) Deciziile și prescripțiile Plenului Consiliului Concurenței, precum și ordinele prevăzute la art. 56 alin. (3) și art. 57 pot fi contestate, fără respectarea procedurii prealabile la Curtea de Apel Chișinău, în conformitate cu Codul administrativ nr. 116/2018.</p>	<p>Nu considerăm justificată transmiterea competenței examinării cauzelor date către Curtea de Apel Chișinău ca primă instanță, având în vedere că Judecătoria Chișinău este instanța specializată în contencios administrativ care a acumulat experiență de examinare a cauzelor date pe parcursul ultimilor ani.</p>	Solicităm revizuirea prevederilor.

12.	<p>Articolele 47 și 48 vor avea următorul cuprins: „Articolul 47. Modul de contestare a actelor administrative ale Consiliului Concurenței [...] (7) Instanța de judecată nu poate anula decizia Consiliului Concurenței care este legală în fond, în cazul constatării unor încălcări procedurale care nu influențează fondul cauzei și care nu au dus la limitarea dreptului la apărare al părților implicate, însă poate trimite cauza la reinvestigare.</p>	<p>Considerăm că această derogare de la prevederile Codului Administrativ în privința deciziilor Consiliului Concurenței nu este justificată în careva mod și afectează dreptul la apărare a părții. În plus, aceasta reprezintă o imixtiune în exercitarea puterii judiciare care are loc prin limitarea împuternicirilor instanțelor de judecată de a examina pe deplin modul în care s-a desfășurat procedura, termenii, etc.</p> <p>La fel, este neclar cine și cum va aprecia dacă aceste încălcări procedurale influențează sau nu fondul cauzei și duc la limitarea dreptului la apărare – or, instanței i se limitează competența de a se expune plenar și în ansamblu asupra deciziei Consiliului Concurenței. Nu există justificări pentru asemenea derogări importante de la asigurarea protecției părții în conformitate cu art. 6 CEDO.</p>	Solicităm excluderea prevederilor.
13.	Articolul 53. Examinarea preliminară a plângerii	Este necesar de a stabili termenul în care se comunică decizia de respingere a plângerii, precum și faptul că această se comunică atât autorului plângerii, cât și întreprinderilor sau asocierilor de întreprinderi care au făcut obiectul plângerii, care, în cazul respingerii plângerii, nu sunt informați despre momentul în care s-a încheiat examinarea preliminară a plângerii, rezultatul acesteia și motivele care au stat la baza deciziei de respingere.	Se propune completarea articolului cu un alineat nou: <i>„Consiliul Concurenței comunică în scris autorului plângerii și întreprinderilor sau asocierilor de întreprinderi care au făcut obiectul plângerii decizia de respingere a plângerii, adoptată conform alin. (5) lit. a), într-un termen rezonabil de la adoptare, dar care nu poate depăși 3 luni.”</i>
14.	<p>Articolul 54 va avea următorul cuprins: „Articolul 54. Solicitarea informațiilor (1) În scopul exercitării atribuțiilor sale, Consiliul Concurenței are dreptul să solicite și să obțină gratuit de la întreprinderi, asocieri de întreprinderi, persoane fizice și autorități publice, orice documente și</p>	Informațiile care beneficiază de un regim special de protecție (e.g. în conformitate cu Legea cu privire la secretul de stat nr. 245/2008 sau Legea cu privire la avocatură nr. 1260/2002) urmează a fi în continuare protejate în conformitate cu prevederile date.	De exclus dreptul Consiliului Concurenței de a solicita și obține documente <i>fără a putea invoca protecția secretului de stat sau secretului profesional.</i>

	informații necesare, inclusiv în format digital, care sunt accesibile și pot fi relevante pentru aplicarea legii, fără a putea invoca protecția secretului de stat, secretului urmăririi penale, secretului bancar, secretului comercial, secretului fiscal, secretului profesional, protecția informațiilor statistice, datelor cu caracter personal și altor informații confidențiale.	Legea concurenței nu poate prevedea altfel, intervenția nefiind nici corespunzător argumentată.	
15.	Art. 54, propus în redacție nouă, prevede la alin. (2), în mod similar cu redacția legii în vigoare, acordarea unui termen rezonabil pentru transmiterea informațiilor solicitate de către întreprinderi.	<p>Practica aplicării legii demonstrează că deseori Consiliul Concurenței acordă 3 zile lucrătoare întreprinderii pentru ca acestea să revină cu răspunsuri și informații substanțiale, ceea ce nu constituie un termen rezonabil și pune întreprinderea în situația de a solicita (argumentat) extinderea termenului sau de a încălca termenul (și risca sancțiuni).</p> <p>Având în vedere aceste aspecte, considerăm necesar instituirea unui termen minim de 5 zile pentru transmiterea informațiilor solicitate.</p>	<p>Solicităm expunerea normei în următoarea redacție:</p> <p>„(2) Consiliul Concurenței solicită în scris informațiile necesare, indică temeiul juridic și scopul solicitării informației și stabilește un termen rezonabil în care acestea trebuie furnizate, care va fi de cel puțin 5 zile lucrătoare, precum și specifică sancțiunile prevăzute de lege.”</p>
16.	Art. 54 din proiectul de lege nu prevede obligația Consiliului Concurenței de a transmite o copie a dispoziției de inițiere a investigației relevante, în cazul în care acesta reprezintă temeiul juridic pentru care se solicită informațiile.	<p>Considerăm că, dacă solicitarea de informații are loc în contextul unei investigații, întreprinderea trebuie să cunoască despre acest fapt și să primească o copie a respectivei dispoziții de inițiere a investigației, pentru a evita auto-incriminare la oferirea informațiilor, care face parte din dreptul său la apărare așa cum este prevăzut de art. 6 CEDO.</p> <p>Propunem completarea normei cu o prevedere în acest sens.</p>	<p>Solicităm completarea normei după cum urmează:</p> <p>„[...] În cazul în care solicitarea informațiilor este transmisă ca urmare a inițierii unei investigații, Consiliul Concurenței va transmite, împreună cu solicitarea informațiilor, o copie a Dispoziției de inițiere a investigației.”.</p>

17.	<p>Articolul 55: se completează alineatele (3¹) și (4¹) care vor avea următorul cuprins: (4¹) Dispoziția de inițiere a investigației se notifică autorului plângerii, întreprinderii, asocierii de întreprinderi sau autorității publice care fac obiectul investigației într-un termen rezonabil de la emitere, fără a periclita buna desfășurare a investigației</p>	<p>Considerăm că noua prevedere din proiectul de lege este una oportună (având în vedere că legea în vigoare nu reglementează în niciun fel aspectele legate de termenul pentru notificarea dispoziției de inițiere a investigației).</p> <p>Totuși, notăm că simpla referire la un termen rezonabil, ca regulă, nu reprezintă o reglementare suficientă, autoritățile publice făcând abuz de asemenea prevederi. Propunem instituirea unui termen maxim, cum ar fi termenul de 3 luni de la inițierea investigației.</p>	<p>Solicităm completarea normei după cum urmează: „(4¹) Dispoziția de inițiere a investigației se notifică autorului plângerii, întreprinderii, asocierii de întreprinderi sau autorității publice care fac obiectul investigației într-un termen rezonabil de la emitere, fără a periclita buna desfășurare a investigației, dar care nu poate depăși 3 luni de la adoptarea Dispoziției de inițiere a investigației.”</p>
18.	<p>Articolul 56. Efectuarea inspecțiilor</p>	<p>Înțelegem că acest articol a fost actualizat în conformitate cu Directiva 2019/1, care pune accentul pe atribuțiile și drepturile autorității de concurență, fără a se expune pe garanțiile procedurale împotriva abuzurilor.</p> <p>Actuala redacție a acestui articol conține mai multe asemenea garanții, care trebuie păstrate, inclusiv:</p> <ul style="list-style-type: none"> - durata zilnică a inspecției de 9 ore, care a fost majorată până la 10 ore, deși programul de lucru standard durează doar 8 ore. - durata maximă a inspecției (alin. (13)): termenul de efectuare a unei inspecții se stabilește în funcție de gravitatea presupusei încălcări, de durata acesteia, precum și de alte criterii care ar afecta durata de efectuare a inspecției, și nu poate depăși 10 zile lucrătoare); - condiții în care pot fi ridicate acte și registre și durata maximă pentru care acestea pot fi reținute, deoarece asemenea ridicare poate periclita activitatea normală a întreprinderii (alin. (5) lit. c)): ridicarea registrelor și 	

documentelor se admite numai **dacă asemenea măsură este necesară pentru prevenirea ascunderii, înlăturării, modificării sau distrugerii acestora sau dacă nu este posibil de a face copii de pe acestea în incinta respectivă**; alin. (16): registrele și documentele ridicate în baza prezentului articol pot fi reținute **cel mult trei luni**);

- **durata maximă de 72 ore a sigilării încăperilor, deoarece asemenea ridicare poate periclita activitatea normală a întreprinderii** (alin. (3) lit. c)): să sigileze încăperile destinate activității întreprinderii sau asociației de întreprinderi, registrele și documentele aflate în raport cu obiectul și scopul investigației, pe perioada inspecției (dar nu mai mult de 72 de ore) și în măsura necesară inspecției, fără a suspenda activitatea întreprinderii sau asociației de întreprinderi supuse inspecției);

- **garanții împotriva auto incriminării, care nu cer întreprinderii care face obiectul inspecției să semneze procesul verbal, fapt care poate fi interpretat drept confirmare a celor expuse în acesta** (alin. 14): rezultatul inspecției este consemnat într-un proces-verbal privind efectuarea inspecției, care se întocmește în două exemplare, se numerotează și se semnează pe fiecare pagină de toți angajații Consiliului Concurenței care au efectuat inspecția). Procesul verbal se înmânează sub semnătură conform alin. (21) din proiect, care confirmă primirea procesului verbal;

- **garanții în cazul lipsei persoanei supuse inspecției în încăperea** (alin. (6)): în cazul în care nu este nicio persoană în încăperea în care urmează a fi efectuată inspecția, angajații Consiliului Concurenței autorizați să desfășoare inspecția sunt obligați:

		<p><u>a) înainte de începerea acesteia, să întreprindă toate acțiunile rezonabile pentru a informa persoana care ocupă sau operează încăperea despre intenția de a efectua inspectia;</u></p> <p><u>b) după ce persoana respectivă a fost informată, să-i ofere acesteia sau reprezentantului ei posibilitatea rezonabilă de a asista la efectuarea inspectiei;</u></p> <p>c) în cazul în care nu s-a reușit informarea persoanei respective, să lase în încăpere, într-un loc proeminent, o copie de pe documentele menționate la alin. (5). (alin. 7): În cazul în care încăperea nu este ocupată sau persoana care o ocupă este absentă temporar, angajații Consiliului Concurenței, după desfășurarea inspectiei, vor părăsi încăperea lăsând-o în starea de siguranță în care au găsit-o.</p>	
19.	<p>Articolul 56 va avea următorul cuprins: Articolul 56. Efectuarea inspecțiilor [...] (16) Comunicările dintre subiectul supus inspecției și avocatul acesteia, realizate în cadrul și în scopul exclusiv al exercitării dreptului la apărare a subiectului supus inspecției, care are legătură cu obiectul investigației, nu pot fi folosite ca probă în cursul investigației desfășurate de Consiliul Concurenței. (17) Obligația de a proba îndeplinirea condițiilor prevăzute la alin. (16) revine subiectului supus inspecției. Dacă subiectul supus inspecției nu dovedește caracterul protejat al comunicării, aceasta se sigilează și se ridică, în două exemplare. În procesul-verbal de inspecție se va stabili un termen în care subiectul supus inspecției urmează să remită probele și explicațiile de natură a demonstra caracterul protejat.</p>	<p>Considerăm că această redacție reprezintă o limitare și condiționare excesivă în raport cu redacția actuală a art. 56 alin. (17), care prevede:</p> <p>„Obligația de a prezenta documente sau informații și dreptul de a ridica documente nu se aplică comunicărilor dintre avocat sau consilier juridic independent și client făcute în scopul și în interesul exercitării dreptului la apărare al clientului în cadrul procedurilor prevăzute de prezenta lege.”.</p> <p>Propunerile autorilor se referă exclusiv la procedura de inspecție și nu la toate procedurile prevăzute de lege (investigația la general, audierile, solicitări de informații). În plus, autorii leagă confidențialitatea comunicărilor cu obiectul investigației, însă Dispozițiile Plenului Consiliului Concurenței de inițiere a unei investigații sunt de obicei vagi cu privire la obiectul concret al investigației, ceea ce va îngreuna identificarea comunicărilor care țin nemijlocit de</p>	Solicităm respectuos păstrarea redacției actuale a dispozițiilor similare din legea concurenței.

		<p>obiectul investigației. Totodată, toate comunicările dintre client și avocat urmează să fie tratate cu confidențialitate, indiferent de obiectul investigației.</p> <p>Pe de altă parte, alin. (17) propus de autori pune în mod nejustificat și disproporționat în sarcina subiectului obligația de a proba îndeplinirea condițiilor de la alin. (16). Comunicările ar trebui să beneficieze de prezumția confidențialității, decât dacă sunt indicii care arată altfel.</p>	
20.	<p>Proiectul propune majorarea sancțiunilor sub forma de amenzi pentru încălcările normelor de procedură și a celor de drept material. De asemenea, proiectul prevede ca nivelurile de bază a amenzilor și penalităților cu titlu cominatoriu să fie stabilite în dependență de cifra mondială totală de afaceri a întreprinderilor implicate.</p>	<p>Nu susținem stabilirea unor praguri minime ale amenzilor și majorarea de 2 ori a plafonului actual al amenzilor. Practica României privind stabilirea unor amenzi minime este în contradicție cu legislația comunitară.</p> <p>În special, art. 23 din Regulamentul (CE) nr. 1/2003 al Consiliului din 16 decembrie 2002 privind punerea în aplicare a normelor de concurență prevăzute la articolele 81 și 82 din tratat⁴, stabilește că:</p> <p>„Pentru fiecare întreprindere și asociație de întreprinderi care participă la încălcarea normelor, amenda nu depășește 10 % din cifra de afaceri totală din exercițiul financiar precedent. Dacă încălcarea săvârșită de o asociație privește activitățile membrilor săi, amenda nu depășește 10 % din cifra de afaceri totală a fiecărui membru activ pe piața afectată de încălcarea săvârșită de asociație.”</p> <p>În mod similar, art. 15 din Directiva 2019/1⁵ nu prevede un prag minim al amenzii, ci doar plafoane:</p>	<p>Solicităm excluderea prevederilor.</p>

⁴ [EUR-Lex - 32003R0001 - EN - EUR-Lex \(europa.eu\)](#)

⁵ [L_2019011RO.01000301.xml \(europa.eu\)](#)

„(1) Statele membre se asigură că quantumul maxim al amenzii pe care autoritățile naționale de concurență o pot impune fiecărei întreprinderi sau asocieri de întreprinderi care participă la o încălcare a articolului 101 sau 102 din TFUE nu este mai mic de 10 % din quantumul cifrei de afaceri mondiale totale a întreprinderii sau a asocierii de întreprinderi realizate în cursul anului financiar care precedă decizia menționată la articolul 13 alineatul (1).

(2) În cazul în care încălcarea săvârșită de o asocierie de întreprinderi este legată de activitățile membrilor săi, quantumul maxim al amenzii nu este mai mic de 10 % din quantumul cifrei de afaceri mondiale totale realizate de fiecare membru activ pe piața afectată de încălcarea comisă de asocierie. Cu toate acestea, răspunderea financiară a fiecărei întreprinderi privind plata amenzii nu poate depăși quantumul maxim stabilit în conformitate cu alineatul (1).”

În ceea ce privește majorarea dublă a plafonului, chiar dacă plafonul propus este în conformitate cu legislația comunitară, practica nu a demonstrat că plafonul actual nu ar fi suficient de disuasiv și că ar exista necesitatea de a-l majora.

Mențiunea autorilor că unii participanți la licitații trucate continuă asemenea acțiuni, chiar și în cazul în care sunt sancționați, nu poate justifica dublarea amenzilor pentru întreg mediul de afaceri, mai ales că asemenea comportament, dacă are loc, este determinat nu de quantumul insuficient al amenzilor, dar de aparenta capacitate a acestor agenți economici de a păstra veniturile obținute din contractele câștigate prin licitații trucate sau de modul în care sunt formulate criteriile de eligibilitate pentru participarea la licitații,

		<p>care ar trebui să prevină posibilitatea ca întreprinderile asociate cu participanți la licitații trucate să participe la noi licitații.</p> <p>Nivelurile de amenzi și penalități cu titlu cominatoriu propuse nu corespund realităților economice din Republica Moldova. Legea concurenței pentru multe întreprinderi rămâne a fi neclară, deseori acestea fiind în imposibilitate să își adapteze comportamentul pe piață astfel încât acesta să nu fie interpretat drept încălcare a Legii concurenței. Legea concurenței continuă a fi aplicată în mod formal, analizele economice concurențiale fiind superficiale. În asemenea condiții riscul încălcării Legii concurenței, sau încadrării formale a unui comportament necesar pentru piață ca fiind unul anticoncurențial este foarte mare.</p> <p>Sanțiunile existente actualmente în Legea concurenței sunt destul de mari și suficiente pentru atingerea scopurilor anunțate în nota informativă.</p>	
21.	<p>Articolul 72, alineatul (3) va avea următorul cuprins:</p> <p>„(3) Nivelul de bază al amenzii calculat pentru gravitatea faptei constituie:</p> <p>a) de la 0,5% până la 2% din cifra de afaceri mondială totală, în sensul art. 67, pentru faptele de gravitate mică: acordurile anticoncurențiale verticale care au un impact redus asupra pieței sau care afectează o parte limitată a acesteia; încălcările prevăzute la art. 71 lit. e), f) și g) referitoare la operațiuni de concentrare economică în privința cărora Consiliul Concurenței emite o decizie de autorizare</p>	<p>În mod evident, încălcările comise din neglijență ar trebui calificate drept fapte cu gravitate mică.</p> <p>În ceea ce privește abuzul de poziție dominantă, consecințe iremediabile nu înseamnă neapărat consecințe grave. O faptă cu impact redus, chiar dacă este iremediabil, nu poate fi calificată ca fiind una cu gravitate mare. De aceea, se propune restabilirea sintagmei anterioare care se referă la abuzul de poziție dominantă care a avut „consecințe deosebit de grave pentru piață, producând efecte pe zone întinse ale acesteia”.</p>	<p>În afară de restabilirea cuantumurilor existente în prezent, se propune:</p> <p>La lit. a), de reintrodus sintagma „încălcările comise din neglijență”.</p> <p>La lit. c), de a înlocui sintagma „abuzul de poziție dominantă care a produs consecințe sau efecte iremediabile” cu sintagma „abuzul de poziție dominantă care a avut consecințe deosebit de grave pentru piață, producând efecte pe zone întinse ale acesteia”, precum și de a adăuga după carteluri cuvântul „dure”.</p>

<p>fără obiecțiuni, deoarece nu există îndoieli privind compatibilitatea cu mediul concurențial sau deoarece îndoielile privind compatibilitatea cu mediul concurențial au fost înlăturate prin modificările propuse de întreprinderi și acceptate de Consiliul Concurenței; încălcările prevăzute la art. 11 care au un impact redus asupra pieței sau care afectează o parte limitată a acesteia;</p> <p>b) de la 2% până la 4% din cifra de afaceri mondială totală, în sensul art. 67, pentru faptele de gravitate medie: acordurile anticoncurențiale orizontale sau verticale, cu excepția celor prevăzute la lit. a) și c); încălcările prevăzute la art. 11, cu excepția celor prevăzute la lit. a) și c); încălcările prevăzute la art. 71 lit. e), f) și g) referitoare la operațiuni de concentrare economică în privința cărora Consiliul Concurenței, în urma desfășurării unei investigații, poate adopta o decizie de autorizare condiționată;</p> <p>c) de la 4% până la 8% din cifra de afaceri mondială totală, în sensul art. 67, pentru faptele de gravitate mare: cartelurile, abuzul de poziție dominantă care a produs consecințe sau efecte iremediabile; încălcările prevăzute la art. 71 lit. e), f) și g) referitoare la operațiuni de concentrare economică în privința cărora Consiliul Concurenței, în urma desfășurării unei investigații, poate adopta o decizie prin care va declara operațiunea de concentrare economică incompatibilă cu mediul concurențial.”</p>	<p>În final, ar trebui calificate drept fapte cu gravitate mare doar cartelurile dure, altfel nu e clară distincția făcută în legislația națională și cea comunitară între cartele dure și alte tipuri de cartele.</p>	
---	--	--